

пръвъ освободилъ гр. Кюстендилъ. Починалъ на 1898 г. За него П. Хитовъ разправя подробно въ първото издание на „Моето пътуване“, сс. 128—134.

С. 55. Цеко Петковъ, отъ Ломъ, е също тъй известенъ хайдушки войвода. Участвуvalъ е въ сръбско-турската война заедно съ П. Хитова.

С. 60. Иванъ Кършовски (роденъ въ Елена на 1839 г., починалъ следъ Освобождението). Виденъ политически деецъ, участникъ въ легията на Раковски (1862 г.) и въ втората българска легия (1868 г.), секретаръ на П. Хитовата чета, другаръ на Левски, сътрудникъ и редакторъ на вестници, учителъ и пр.

С. 63. Бълградчишката буна — възстанietо въ Бълградчишко на 1850 г.

С. 69. Князъ Кузъ (Александъръ-Йонъ I, род. на 1820, починалъ на 1873 г.) бъ избранъ за владѣтель на Влашко и Молдова на 1858 г. На 1866 г. румънските либерали го свалиха отъ престола и провъзгласиха независимостта на Румъния. Понеже Кузъ бъше васаленъ князъ на Турция, тя заплашваше да навлече въ Румъния и да възстанови старото положение.

С. 70. Братияну е единъ отъ водачите на либералната партия, която свали князъ Кузъ. Той предлагаъ на Раковски да събере българи доброволци. Когато Раковски, излъганъ веднажъ въ Бълградъ, му поставя условия да подпомогне следъ това българското възстание, Братияну не ги приема и потърсва други българи, съ които уговоря събирането на доброволци и образуването на български комитетъ, по подобие на румънския, който свали князъ Кузъ.

С. 70. Иванъ Касабовъ (роденъ на 1838 г. въ Лъсковецъ, починалъ следъ Освобождението) е сътрудникъ и секретаръ на Раковски въ Бълградъ презъ 1861 и 1862 г. Понеже той взема участие въ основания по починъ на Братияну бълг. комитетъ, Раковски се скарва съ него. На това се дължи, отчасти, и явната омраза на Хитова къмъ Касабова.

С. 71. Полицията пустна всъкакви шпиони. — Понеже Раковски, съ своеето влияние всрѣдъ българската емиграция, би могълъ да осути плана на Братияну за използванието на български доброволци за румънски цели, той започва да го преследва. Раковски е билъ дори заплашванъ, че ще бѫде предаденъ на турцитѣ.

С. 72. Раковски е билъ тогава на 45 години, а не на 48, както твърди Хитовъ.